

”مکنت سین چوئنی ڪا سهنج سادن نراڪاري سوروب ڪي إستني“

باپ دادا بچون ڪي سنیھ سین، واڻي سین پري نِرواڻ اُوستا سین واڻي ۾ آتی هئ. ڪس لیئي؟ بچون ڪو آپسماں نِرواڻ إستني ڪا آنیو ڪراني ڪي لیئي. نِرواڻ سُویت هوم ۾ لي جاني ڪي لیئي. نِرواڻ إستني نِروڪلپ إستني هئ. نِرواڻ إستني نِروڪاری إستني هئ. نِرواڻ إستني سین نراڪاري سو ساڪار سوروب ڏاري بن واڻي ۾ آتی هئ. ساڪار ۾ آتی ڀي نراڪاري سوروب ڪي سمرتني، سمرتني ۾ رهني هئ. مئن نراڪار ساڪار ڪي آڏار سین بول رها هون. ساڪار ۾ ڀي نراڪار إستني ڪي سمرتني رهي اسکو ڪهتي هئ نراڪار سو ساڪار دواران واڻي ۾، ڪرم ۾ آنا. اصلی سوروب نراڪار هئ، ساڪار آڏار هئ. يهه دبل سمرتني نراڪار سو ساڪار شڪتیشالي إستني هئ. ساڪار ڪا آڏار لي نراڪار سوروب ڪو پُلو نهين. پُولتي هو اس لیئي ياد ڪرنی ڪي مکنت ڪرنی پرتني هئ. جئسي لوڪ جيون ۾ آپنا شرير ڪ سوروب سُنه هين سدا ياد رهتا هئ ڪ مئن فلاڻا وا فلاڻي اس سميه يهه ڪاريه ڪر رهي هون يا ڪر رها هون. ڪاريه بدلتا هئ ليڪن مئن فلاڻا هون يهه نهين بدلتا، نه پُولتا هئ. ائسي مئن نراڪار آتما هون يهه اصلی سوروب ڪوئي ڀي ڪاريه ڪرتني سُنه اور سدا ياد رهنا چاهيئي. جب ايڪ بار سمرتني آ ڳئي، پريچيه ڀي مل گيا مئن نراڪار آتما هون. پريچيه آرٿات ناليج. تو ناليج ڪي شكتي ناليج ڪي شكتي سين شرير ڪا پان پيلاتي ڀي پُول نهين سکتي. تو يهه آتمڪ سوروب پُول ڪئسي سکيني! تو يهه آپني آپ سين پُوچو اور آپياس ڪرو. چلتني ٿرتني ڪاريه ڪرتني چيڪ ڪرو نراڪار سو ساڪار آڏار سين يهه ڪاريه ڪر رها هون! تو سُنه هين نِروڪلپ إستني، نراڪاري إستني، نِروگهن إستني سهنج رهيني. مکنت سین چوٽ جائيني. يهه مکنت تب لگتي هئ جب بار بار پُولتي هو. ٿر ياد ڪرنی ڪي مکنت ڪرتني هو. پُول هين ڪيون، پُولنا چاهيئي؟ باپ دادا پُوچتي هئ آپ هو ڪؤن؟ ساڪار هو وا نراڪار؟ نراڪار هو نان! نراڪار هوتي هوئي پُول ڪيون جاتي هو! اصلی سوروب پُول جاتي اور آڏار ياد رهتا؟ سيم پر هين هسي نهين آتني ڪي ڦي ڪارته هئ! آب هسي آتني هئ نان؟ اصلی پُول جاتي اور نقلني چيز ياد آجاتي؟ باپ دادا ڪو ڪيء ڪي بچون پر آشچريه ڀي لگتا هئ. آپني آپکو پُول جاتي اور پُول ڪر ٿريا؟ آپني آپکو پُول هئران هوتي هئ. جئسي باپ ڪو سنیھ سين نراڪار سين ساڪار ۾ آواهن ڪر لاء سکتي هو تو جس سين سنیھ هئ اُس جئسي نراڪار إستني ۾ إست نهين هو سکتي هو! باپ دادا بچون ڪي مکنت ديك نهين سکتي هئ! ماستر سروشكبيوان اور مکنت؟ ماستر سروشكبيوان شيواداري ڪي مالڪ هو. جس شڪتي ڪو جس ڀي سميه شُپ سنڪلپ سين آواهن ڪرو وھ شڪتي آپ مالڪ ڪي آگي حاضر هئ. ائسي مالڪ، جسڪي سروشكبيان شيواداري هئ، وھ مکنت ڪرينگا وا شُپ سنڪلپ ڪا آردر ڪرينگا؟ ڪيا ڪرينگا، راجي هو نان ڪ پرجا هو؟ وئسي ڀي جو ڀوگيه بچا هوتا هئ اُسڪو ڪيا ڪهتي هئ؟ راجا بچي ڪهتي هئ نان. تو آپ ڪؤن هو؟ راجا بچي هو ڪ آڏين بچي هو؟ آڏڪاري آتمائين هو نان. تو يهه شڪبيان، يهه گُن ڀه سڀ آپکي شيواداري هئ، آواهن ڪرو اور حاضر. جو ڪمزور هوتا هئ وھ شڪتیشالي شستري هوتي هوئي ڀي ڪمزوري ڪي ڪارڻ هار جاتي هئ. آپ ڪمزور هو ڪيا؟ بهادر بچي هو نان! سروشكبيوان ڪي بچي ڪمزور هو تو سڀ لوگ ڪيا ڪھيني؟ آچا لگينگا؟ تو آواهن

کرنا، آردر ڪرنا سیکو. لیکن شیواڈاری آردر ڪسکا مانینگا؟ جو مالک ہونگا۔ مالک سیم شیواڈاری بن گیا، محنت ڪرنی والی تو شیواڈاری ہو گئی نان۔ من کی محنت سین اب چوت گئی۔ شریر کی محنت کی یگیہ شیوا آلگ بات ہے۔ وہ پی یگیہ شیوا کی مہتو ڪو جانی سین محنت نہیں لگتی ہے۔ جب مذوبن ۾ سمپر ڪوالی آتمائیں آتی ہے اور دیکتی ہے اتنی سنکیا کی آتمائیں کا یوچن بنتا ہے اور سپ کاریہ ہوتا ہے تو دیک ڪر سمجھتی ہے یہم اتنا ہارڊور ڪئسی کرتی ہے! انہوں کو بڑا آشچریہ لگتا ہے۔ اتنا بڑا کاریہ ڪئسی ہو رہا ہے! لیکن ڪرنی والی ائسی بڑی کاریہ کو پی کیا سمجھتی ہے؟ شیوا کی مہتو کی کارٹ یہ تو کیل لگتا ہے۔ محنت نہیں لگتی۔ ائسی مہتو کی کارٹ باپ سین محبت ہونی کی کارٹ محنت کا روپ بدل جاتا ہے۔ ائسی من کی محنت سین اب چوتھی کا سمیم آ گیا ہے۔ دو اپر سین یونڈنی کی، ترقنی کی، پکارنی کی، من کی محنت کرتی آئی ہو۔ من کی محنت کی کارٹ ڈن کمانی کی پی یہی محنت بیتی گئی۔ آج کسی سین پی پوچھو تو کیا کھتی ہے؟ ڈن کمانا ماسی کا گھر نہیں ہے۔ من کی محنت سین ڈن کی کمائی کی یہی محنت بڑا ہے۔ اور تن تو بن ہیں گیا روگی۔ اس لیئی تن کی کاریہ ۾ پی محنت، من کی پی محنت، ڈن کی پی محنت۔ صرف اتنا ہیں نہیں لیکن آج پریوار ۾ پیار نیانی ۾ پی محنت ہے۔ کیا ایک روستا ہے، کب دوسرا.... قر اُسکو منانی کی محنت ۾ لگی رہتی۔ آج تیرا ہے، کلہم تیرا نہیں قیرا آ جاتا ہے۔ تو سپ پرکار کی محنت ڪر کی ٿک گئی ٿی نان۔ تن سین، من سین، ڈن سین، سنبند سین، سپ سین ٿک گئی۔

باپ دادا پھلی من کی محنت سماپت ڪر دیتی۔ ڪیونک بیچ ہے من۔ من کی محنت تن کی، ڈن کی محنت آنپو ڪراتی ہے۔ جب من ٹیک نہیں ہونگا تو کوئی کاریہ ہونگا تو کھینگی آج یہ ہوتا نہیں۔ بیمار ہونگا نہیں لیکن سمجھینگا مجھی 103 بخار ہے۔ تو من کی محنت تن کی محنت آنپو ڪراتی ہے۔ ڈن ۾ پی ائسی ہیں ہے۔ من ٿورا پی خراب ہونگا کھینگی بہت ڪام ڪرنا پرتا ہے۔ کمانا بڑا مشکل ہے۔ وايومندل خراب ہے۔ اور جب من خوش ہونگا تو کھینگی کوئی بڑی بات نہیں۔ ڪام وہی ہونگا لیکن من کی محنت ڈن کی محنت پی آنپو ڪراتی ہے۔ من کی ڪمزوري وايومندل کی ڪمزوري ۾ لاتی ہے۔ باپ دادا بچوں کی من کی محنت نہیں دیک سکتی۔ 63 جنم محنت کی۔ اب ایک جنم مؤجون ڪا جنم ہے، محبت ڪا جنم ہے، پراپتیون ڪا جنم ہے، وردانوں ڪا جنم ہے۔ مدد لینی ڪا مدد ملنی ڪا جنم ہے۔ قر پی اس جنم ۾ پی محنت کیوں؟ تو اب محنت کو محبت ۾ پریور تن ڪرو۔ مہتو سین ختم ڪرو۔ آج باپ دادا آپس ۾ بہت چنچلت ڪر رہی ٿی، بچوں کی محنت پر۔ کیا کرتی ہے، باپ دادا مشکراء رہی ٿی کہ من کی محنت ڪارٹ کیا بنتا ہے، کیا کرتی ہے؟ ٿیری بانکی بچی پئدا ڪرتی، جسکا کیا موئہ نہیں ہوتا، کیا تانگ نہیں، کیا بانہن نہیں ہوتی۔ ائسی وئرث کی ونساولی بہت پئدا ڪرتی ہے اور ڦو رچنا کی تو کیا کرینگی؟ اُسکو پالنی کی ڪارٹ محنت ڪرنی پر تی۔ ائسی رچنا رچنی کی ڪارٹ زیادہ محنت ڪر ٿک جاتی ہے اور دلشکست یہی ہو جاتی ہے۔ بہت مشکل لگتا ہے۔ ہے آچا لیکن ہے بڑا مشکل۔ چورنا پی نہیں چاہتی اور اُزنا پی نہیں چاہتی۔ تو کیا ڪرنا پرینگا۔ چلنا پرینگا۔ چلنی ۾ تو ضرور محنت لگینگی نان۔ اس لیئی اب ڪمزور رچنا ڪرنا بند ڪرو تو من کی محنت سین چوت جائینگی۔ ڦر هسی کی بات کیا کھتی ہے؟ باپ کھتی یہ رچنا کیوں ڪرتی؟ تو جئسی آج

کلہ کی لوگ کھتی ہئے نان کیا کریں ایشور دی دیتا ہئے۔ دوش سارا ایشور پر لگاتی ہئے، ائسی یہ وئرث رچنا پر کیا کھتی؟ ہم چاہتی نہیں ہئے لیکن مايا آ جاتی ہئے۔ ہماری چاہنا نہیں ہئے لیکن ہو جاتا ہئے۔ اس لیئی سروشکتیوان باپ کی بچی مالک بنو۔ راجا بنو۔ کمزور آرتات آدین پرجا۔ مالک آرتات شکتیشاںی راجا۔ تو آواہن کرو مالک بن کرکی۔ سو استتی کی سریشت سنگھاسن پر بئنو۔ سنگھاسن پر بئٹ کرکی شکتی کی روپی شیوازاداریون کا آواہن کرو۔ آرد دو۔ ہو نہیں سکتا کے آپکی شیوازاداری آپکی آرد پر نہ چلی۔ قر ائسی نہیں کھینگی کیا کریں سہن شکتی نہ ہونی کی کارٹ محنٹ کرنی پر تی ہئے۔ سمانی کی شکتی کم ڈی اس لیئی ائسا ہوئا۔ آپکی شیوازاداری سمیہ پر کاریہ ہر نہ آوی تو شیوازاداری کیا ہوئی؟ کاریہ پورا ہو جائی قر شیوازاداری آوی تو کیا ہونگا! جسکو سیم سمیہ کا محتوا ہئے اُسکی شیوازاداری پی سمیہ پر محتوا جان حاضر ہونگی۔ اگر کوئی پی شکتی و اگٹ سمیہ پر امرج نہیں ہوتا ہئے تو اس سین سہ ہئے کے مالک کو سمیہ کا محتوا نہیں ہئے۔ کیا کرنا چاہیئی؟ سنگھاسن پر بئننا آچا یا محنٹ کرنا آچا؟ اپی اسی سمیہ دینی کی آوشیکتا نہیں ہئے۔ محنٹ کرنا نیک لگتا یا مالک بننا نیک لگتا؟ کیا آچا لگتا ہئے؟ سنا یا نان اسکی لیئی صرف یہ ایک ایس سدا کرتی رہو ”نرا کار سو ساکار کی آدار سین یہ کاریہ کر رہا ہون۔“ کراونہار بن کرم اندریون سین کرائے۔ اپنی نرا کاری واسطوک سوروپ کو سمرتی ہر کینگی تو واسطوک سوروپ کی گٹ شکتیان سُتھ ہیں امرج ہونگی۔ جئسا سوروپ ہوتا ہئے وئی گٹ اور شکتیان سُتھ ہیں کرم ہر آتی ہئے۔ جئسی کنیا جب مان بن جاتی ہئے تو مان کی سوروپ ہر شیوا یاءُ، تیاُ، سنبھ، آٹک شیوا آد گٹ اور شکتیان سُتھ ہیں امرج ہوتی ہئے نان۔ تو آنادی آوناشی سوروپ یاد رہنی سین سُتھ ہیں یہ گٹ اور شکتیان امرج ہونگی۔ سوروپ کی سمرتی، استتی کو سُتھ ہیں بناتی ہئے۔ سمجھا کیا کرنا ہئے! محنٹ شبد کو جیون سین سماپت کر دو۔ مشکل، محنٹ کی کارٹ لگتا ہئے۔ محنٹ سماپت تو مشکل شبد یہ سُتھ ہیں سماپت ہو جائینگا۔ آچا۔

سدا مشکل کو سچ ہر بدلنی والی، محنٹ کو محبت ہر بدلنی والی، سدا سو سوروپ کی سمرتی دواران سریشت شکتیون اور گٹون کو آنپو کرنی والی، سدا باپ کو سنبھ کا ریسپانڈ دینی والی، باپ سمان بننی والی، سدا سریشت سمرتی کی سریشت آسن پر استت ہو مالک بن شیوازاداریون دواران کاریہ کرانی والی، ائسی راجی بچوں کو، مالک بچوں کو باپ دادا کا یاد پیار اور نمستی۔

پرسنل ملاقات - (ودیشی یائی بھنوں سین) شیوا باپ کی سات کا آنپو کراتی ہئے۔ شیوا پر جانا معنی سدا باپ کی سات رہنا۔ چاہی ساکار روپ ہر رہی، چاہی آکار روپ ہر۔ لیکن شیوازاداری بچوں کی سات، باپ سدا سات ہئے ہیں ہئے۔ کراونہار گرا رہا ہئے، چلانی والا چلا رہا ہئے اور سیم کیا کرتی ہئے؟ نِمت بن کیل کیلتی رہتی ہئے۔ ائسی ہیں آنپو ہوتا ہئے نان؟ ائسی شیوازاداری سقلنا کی آذکاری بن جاتی ہئے۔ سقلنا جنم سد آذکار ہئے، سقلنا سدا ہیں مہان پنج آتما بننی کا آنپو کراتی ہئے۔ مہان پنج آتما بننی والوں کو آنیک آتمائوں کی آشیرواد کی لفظ ملنی ہئے۔ آچا۔

اپی تو وہ یہ دن آنا ہیں ہئے جب سیکی مک سین۔ ”ایک ہئے، ایک ہیں ہئے“ یہ گیت نکلینگی۔ بس دراما کا یہی پارت رہا ہوئا ہئے۔ یہ ہوئا اور سماپتی ہوئی۔ اب اس پارت کو سمبیپ لانا ہئے۔ اسکی لیئی آنپو کرانا ہیں وشیش آگر شٹ کا ساذن ہئے۔ گیان سُناتی جائے اور

انپو ڪراتي جائو. گيان صرف سُنني سين سنتشت نهين هوتي ليڪن گيان سُناتي هوئي انپو ڀي ڪراتي جائو تو گيان ڪا ڀي مهتو هئ اور پراپتي ڪي ڪارڻ آگي اُتساه ۾ ڀي آ جاتي هئ. اُن سڀڪي ڀاشط تو صرف ناليجفل هوتي هئ. آپ لوڳون ڪي ڀاشط صرف ناليجفل نهين هو ليڪن انپو ڪي اٿاري والي هو. اور انپو ڪي اٿاري سين بولتي هوئي انپو ڪراتي جائو. جئسي ڪوئي ڪوئي جو آچي اسپيڪر هوتي هئ، وهم بولتي هوئي رُلا ڀي ديتني هئ، هسا ڀي ديتني هئ. شانتي ۾، سائلينس ۾ ڀي لي جائينجي. جئسي بات ڪرينجي وئسا وايومندل هال ڪا بناء ديتني هئ. وهم تو هوئي ٿيمپرري جب وهم ڪر سکتي هئ تو آپ ماستر سرو شكتيون ڪيا نهين ڪر سکتي. ڪوئي "شانتي" بولي تو شانتي ڪا واتاور ڻ هو، "آند" بولي تو آند ڪا واتاور ڻ هو. ائسي انپو ڪراتي والي ڀاشط، پرتکيتا ڪا جهنداب لهرائينجي. ڪوئي تو وشيشتا ديكينجي نان. آچا، سميم سُتھم هيٺن شكتيان پر رها هئ. هوئا هيٺن پرا هئ، صرف رپيت ڪرنا هئ. آچا.

ودائي ڪي سميم دادي جانڪي جي سين باپ دادا ڪي ملاقات :- ديك ديك هرشت هوتي رهتي هو! سڀ سين زياده خوشي اننيه بچون ڪو هئ نان! جو سدا هيٺن خوشيون ڪي ساڳر ۾ لهراتي رهني ٿئي هئ. سُك ڪي ساڳر ۾، سرو پراپتيون ڪي ساڳر ۾ لهراتي هيٺن رهتي هئ، وهم دوسرون ڪو ڀي اسي ساڳر ۾ لهراتي هئ. سارا دن ڪيا ڪام ڪرتني هو؟ جئسي ڪوئي ڪو ساڳر ۾ نهانا نهين آتا هئ تو ڪيا ڪرتني؟ هات پڪڙ ڪر نهلاتي هئ نان! يهي ڪام ڪرتني هو، سُك ۾ لهرائو، خوشي ۾ لهرائو.... ائسي ڪرتني رهتي هو نان! ٻزي رهنڌي ڪا ڪاريه آچا مل گيا هئ. ڪتنا ٻزي رهتي هو؟ فرصلت هئ؟ اسي ۾ سدا ٻزي هئ، تو دوسري ڀي ديك فالو ڪرتني هئ. بس، ياد اور شيوا ڪي سواء اور ڪچ دڪائي نهين ديتا. آتميٽيڪلي ٻڌي ياد اور شيوا ۾ هيٺن جاتي هئ اور ڪهان جا نهين سکتي. چلانا نهين پرنا، چلنني هيٺن رهتي هئ. اسڪو ڪهتي هئ سڀڪي هوئي سڪا رهي هئ. آچا ڪام دي دينما هئ نان. باپ هوشيار بناڪر گئي هئ نان. ديلادا تو نهين چورڪر گئي. هوشيار بناڪر، جڳهه ديسڪر گئي نان. سات تو هئ هيٺن ليڪن نمت تو بنايا نان. هوشيار بناڪر سڀت دينما هئ. يهان سين هيٺن سڀت ديني ڪي رسم شروع هوئي هئ. باپ شيوا ڪا تخت وا شيوا ڪي سڀت ديسڪر آگي بيدي، آپي ساڪي هوڪر ديك رهي هئ، ڪئسي بچي آگي سين آگي بيڊ رهي هئ. سات ڪاسات ڀي هئ، ساڪي ڪا ساڪي ڀي. دونو هيٺن پارت بجا رهي هئ. ساڪار روپ ۾ ساڪي ڪهينجي، اوينڪ روپ ۾ ساٿي ڪهينجي. دونو هيٺن پارت بجا رهي هئ. آچا!

وردان - سُواسون سُواس ياد اور شيوا ڪي بئلننس دواران ٻليسنگ پراپت

ڪرندي والي سدا پرسنچت ڀو

جئسي آئينشن ركتني هو ڪي ياد ڪا لِنك سدا جُتا رهي وئسي شيوا ۾ ڀي سدا لِنك جُتا رهي. سُواسون سُواس ياد اور سُواسون سُواس شيوا هو، اسڪو ڪهتي هئ بئلننس، اس بئلننس سين سدا ٻليسنگ ڪا انپو ڪرتني رهينجي اور يهي آواز دل سين نِڪلينغا ڪ آشِير وادون سين پل رهي هئ. محنت سين، ڀڏ سين چوٽ جائينجي. ڪيا، ڪيون، ڪئسي ان پرشنوں سين مڪت هو سدا پرسنچت رهينجي. ڦر سقلتا، جنم سِدَ آدڪار ڪي روپ ۾ انپو ۾ هونجي.

سلوگن - باپ سين انعام لينا هئ تو سڀم سين اور ساٿيون سين نِروگهن
رهني ڪا سرتيفيڪيت سات هو.